

Як висновок, мотиваційний лист – це той документ, який має бути складений заздалегідь та доповнюватися час від часу, поки не буде створено саме той зразок, який точно відобразатиме ваші якості та розкриватиме плани на майбутнє.

Перелік використаних джерел

1. Guirca A. Write a successful motivation letter for your Master's / A. Guirca. – [Electronic resource]. – Available at: <https://www.mastersportal.com/articles/406/write-a-successful-motivation-letter-for-your-masters.html>.
2. Motivation letter of a student applying for the IBMS programme / [Electronic resource]. - Available at: <http://www.eurogates.nl/motivation-letter-ibms-bachelors-programme/>.
3. Chaikovska O. Personal development for teachers: webinars and free online courses / Olha Chaikovska // Актуальныенаучныеисследованиявсовременноммире: Сб. научныхтрудов –Переяслав-Хмельницький, 2018. – Вып. 4(36), ч. 8 – С. 6–10.
4. Chaikovskaya O. How webinars work to engage and motivate teachers towards success / O. Chaikovskaya // International Scientific conference devoted to 26th anniversary of Comrat University [«Science, Education and Culture»], (Moldova, February 10, 2017) / Ministry of Education of Moldova. – Comrat: Comrat university publishing, 2017. – P. 238–240.

Михайло Кошоватий

студент спеціальності «Фінанси, банківська справа та страхування»,
освітній ступінь «бакалавр»
Науковий керівник: **Кіріка Д.В.**
к.ю.н., доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін,
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

КОНЦЕПЦІЯ ДЕРЖАВНОЇ МОВНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ:

ЄВРОІНТЕРГАЦІЙНИЙ ВИМІР

Державною мовою в Україні є українська мова.

Держава сприяє вивченню мов міжнародного спілкування.

(ст. 10 Конституції України)

Мовне питання постійно присутнє у політичному та науково-експертному дискурсах України. Складність мовної ситуації обумовлена асиметріями

мовного балансу, порушенням цілісності комунікативного простору України, недосконалістю державної політики щодо задоволення мовних проблем національних меншин [2, С. 90].

Так, України обрала шлях демократичних норм і міжнародних стандартів, саме тому її мовна політика повинна стати каталізатором гармонійного балансу між підвищенням комунікативної спроможності та утвердження державного статусу української мови й гарантування вільного розвитку іноземних мов. Однак, українська мова і досі не стала визначальним культурно-комунікативним чинником ідентичності не тільки усієї української нації, а й титульного етносу. В умовах глобалізації високий рівень володіння населенням країни іноземними мовами, зокрема англійською як світовою, є передумовою її соціально-економічного розвитку, індикатором загального рівня освіченості та культури.

Досвід країн-членів ЄС унаочнює величезну роль мовного фактора у процесі створення на теренах об'єднаної Європи спільного комунікативного простору. Проблема криється у тому, що на сьогодні українська присутність у цьому просторі є дуже обмеженою. Євроінтеграційний курс України актуалізує потребу в осмисленні соціальної значущості даної проблеми та адекватній реакції на неї засобами державної політики [2, С. 94].

У системі державних пріоритетів мовна політика посідає чільне місце, оскільки її стратегічним завданням, поряд з гарантуванням мовних прав людини, є утвердження суспільної злагоди і політичної стабільності, забезпечення єдності держави і зміцнення української державності.

Концепція державної мовної політики (надалі Концепція) – система основоположних нормативних настанов, які ґрунтуються на комплексній оцінці мовної ситуації в Україні і якими мають керуватися органи державної влади та органи місцевого самоврядування у своїй практичній діяльності при регулюванні суспільних відносин у мовній царині [3]. В реалізації цієї Концепції

держава виходить з того, що вільне опанування всіма громадянами України мови свого громадянства – це, як підтверджує багатовіковий досвід держав світу, запорука міжетнічної злагоди, єдності і стабільності суспільства, ефективного функціонування держави, позитивного її сприйняття як повновартісного і незалежного суб'єкта світової спільноти.

Володіння громадянами України, крім своєї рідної мови, мовою свого громадянства підвищуватиме інтелектуальний потенціал кожної особи, сприятиме збереженню в Україні мовно-культурного розмаїття і виключатиме конфлікти на етнічному та мовному ґрунті.

Отже, планомірна реалізація завдань мовного будівництва, відповідно до Концепції, має забезпечити вільний і безконфліктний розвиток усіх наявних на теренах України національних мов, створити необхідні умови для утвердження державності української мови, набуття нею рис престижності, перспективності і авторитетності, а також для розвитку мовної самобутності національних меншин, їх відродження, захисту і використання їх мов згідно з статусом та виконуваними функціями, створення оптимального мовного простору в країні.

Не випадково відновлення незалежної державності України наприкінці ХХ ст. було спричинене й усвідомленням українською елітою, переважною більшістю українців того факту, що українська мова, як найважливіша ознака буття української нації, опинилась під загрозою повного знищення. Без повноцінного функціонування української мови в усіх регіонах України українській нації загрожує втрата статусу і ролі титульної і державотворчої нації та, врешті решт, поступове зникнення з етнічної та політичної карти Європи. Отже, зникнення української мови є тотальною загрозою національній безпеці України, загрозою самому існуванню української нації та української держави [3].

В Україні одна державна (офіційна) мова – українська. Відповідно до Конституції України, законів України та Рішення Конституційного суду України

від 14 грудня 1999 р. №10-рп/99 про офіційне тлумачення статті 10 Конституції України, державність української мови є невід'ємним атрибутом конституційного ладу держави. Українська мова має правовий статус обов'язкового засобу спілкування в публічних сферах всередині країни та при здійсненні публічних представницьких функцій у міжнародному спілкуванні [3].

Однак, всвітлі сучасних реалій, а саме чіткого курсу України по шляху євроінтеграції, виникає й гостра потреба в підвищенні рівня володіння громадянами іноземними мовами, що сприятиме:

- модернізації та підвищенню конкурентоспроможності України;
- подоланню «мовного бар'єру» з ЄС;
- включенню до європейського інформаційно-комунікаційного простору;
- утвердження європейської ідентичності українського суспільства.

Зупинимось на цих чинниках більш детально. Рівень знання іноземних мов населенням країни є дуже низьким порівняно з населенням країн-членів ЄС. Оволодіння критичною більшістю українців мовами міжнародного спілкування – питання успішної євроінтеграції та модернізації України. Саме «мовний бар'єр» постає однією з причин недостатньої включеності України до європейського культурно-комунікативного простору, слабкої інтегрованості у європейські культурні, освітні та соціально-політичні процеси. Подолання мовно-культурної ізоляції є необхідною умовою процесу євроінтеграції у його гуманітарній складовій.

Ми всі розуміємо і відчуваємо, що незадовільна мовна компетентність є стримуючим чинником для повноцінної інтеграції України до світового економічного контексту, нарощування її конкурентоспроможності на європейському та світовому ринках. Це негативно впливає на ділову активність, уповільнює розвиток підприємництва та міжнародної торгівлі, є однією з причин технічного відставання певних галузей національної економіки, оскільки обмежує доступ до сучасних інноваційних технологій, передусім у

наукоємних сферах. Саме «мовний бар'єр» обмежує конкурентні можливості громадян України на ринках праці, знижує їх мобільність, ускладнює встановлення ділових контактів тощо.

Незнання іноземних мов є і причиною незадовільних позицій українських закладів вищої освіти у світових рейтингах та відповідно їх невисокої затребуваності на європейському ринку освітніх послуг. Низький рівень мовної компетентності перешкоджає мобільності українських студентів, що є невід'ємною складовою Болонського процесу, найголовнішим чинником недостатньої присутності української науки у європейському та світовому науково-дослідницькому дискурсі [2, С. 95].

Усталення демократії та євроінтеграційні прагнення України потребують вирішення мовних питань та впровадження толерантних, правових методик розв'язання мовних конфліктів. У проекті Закону України «Про державну мову» №5670 від 19 січня 2017 року пропонується констатація того, що українська мова є визначальним чинником і головною ознакою ідентичності української нації, яка історично сформувалась і протягом багатьох століть безперервно проживає на власній етнічній території, становить питому більшість населення країни, дала офіційну назву державі та є базовим системотвірним складником української громадянської нації [4].

Отже, пріоритетом державної мовної політики України повинні залишатися утвердження та розвиток української мови. Активізація роботи у цій галузі є необхідною умовою консолідації сучасного українського суспільства, оскільки чимало аспектів використання мови все ще не регламентовані правом. Зокрема, йдеться про відсутність необхідної наукової та законодавчої бази ряду аспектів використання мови як чинника впливу на суспільні процеси.

Державна мовна політика повинна унеможливити перетворення України з суверенної національної держави у денаціоналізований географічний простір, з меж якого мовами інших держав буде витіснено українську мову. Україна є

унітарною державою, в межах якої немає регіонів компактного проживання осіб, що належать виключно до якоїсь однієї етнічної меншини і становлять переважну більшість населення України. Тому державний статус української мови несумісний з пропагандою чи іншою практичною діяльністю, спрямованою на запровадження другої державної мови, будь-яких форм регіональної мовної автономії або проголошення діалектів української мови окремими мовами.

Перелік використаних джерел

1. Конституція України (Основний Закон) // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – №30.
2. Україна в 2009 році: конституційний процес і перспективи країни. Біла книга державної політики / за заг. ред. Ю.Г. Рубана. – К.: НІСД, 2009. – 224 с.
3. Концепція державної мовної політики. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/161/2010>.
4. Проект Закону України «Про державну мову» №5670 від 19 січня 2017 року. URL: <http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc>.

Іван Кременчук

студент спеціальності «Ветеринарна медицина»,
освітній ступінь «бакалавр»

Науковий керівник: **Чайковська О.В.**

к.ф.н., викладач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін,
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

ДО ПИТАННЯ ПРО СПЕЦИФІКУ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ ТА КРАЇНАХ ЄС

Україна останнім часом перебуває у стані адаптації, глобалізації та інтеграції моделі європейського управління державою майже у всіх сферах суспільно-економічного життя. Поглиблення міжнародних відносин спостерігається й у вищій школі. Процес міжнародного обміну отримав назву академічної мобільності. Університети, що перебувають у потоці освітніх змін заключають договори з іноземними університетами-партнерами, тим самим створюючи умови для проходження міжнародної практики викладачами та